

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, twierdząc, że SRB dopuściła się naruszenia art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ ze względu na niezastosowanie wiążącego pułapu 12,5 % do poziomu docelowego przy określaniu poziomu docelowego na 2023 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2023 r. – Nordea Kiinnitysluottopankki/SRB

(Sprawa T-413/23)

(2023/C 321/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: H. Berger, M. Weber i D. Schoo, lawyers)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez SRB w dniu 2 maja 2023 r., dokument nr SRB/ES/2023/23, wraz z załącznikami I, II i III, w zakresie, jakim dotyczą one w jakim dotyczą one składek uiszczonych przez skarżącą ex-ante;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, twierdząc, że SRB dopuściła się naruszenia art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ ze względu na niezastosowanie wiążącego pułapu 12,5 % do poziomu docelowego przy określaniu poziomu docelowego na 2023 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2023 r. – Nordea Rahoitus Suomi/SRB

(Sprawa T-414/23)

(2023/C 321/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: H. Berger, M. Weber i D. Schoo, lawyers)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez SRB w dniu 2 maja 2023 r., dokument nr SRB/ES/2023/23, wraz z załącznikami I, II i III, w zakresie, jakim dotyczą one w jakim dotyczą one składek uiszczonych przez skarżącą ex-ante;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, twierdząc, że SRB dopuściła się naruszenia art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾ ze względu na niezastosowanie wiążącego pułapu 12,5 % do poziomu docelowego przy określaniu poziomu docelowego na 2023 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2023 r. – Kiene i in./Parlament i Rada

(Sprawa T-419/23)

(2023/C 321/67)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lorenz Kiene (Hoya, Niemcy), Classic Tankstellen GmbH & Co. KG (Hoya), eFuel GmbH (Hoya), eFuel Projektentwicklung GmbH (Hoya) (przedstawiciele: adwokaci A. Dlouhy, E. Macher i M. Soppe)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) 2023/851;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do kontekstu skargi skarżący, którzy prowadzą działalność w dziedzinie rozwoju, produkcji i dystrybucji paliw syntetycznych dla transportu drogowego neutralnych pod względem emisji CO₂, podnoszą, że zaskarżone przepisy, które zastrzegają wartości emisji CO₂ floty nowych samochodów osobowych producentów samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych w Unii w okresie do 2035 roku, opierają się na pomiarze emisji CO₂ wyłącznie na wydechu pojazdu w ruchu. Nie uwzględniono zatem bez uzasadnienia wszystkich emisji pochodzących z produkcji, dystrybucji, użytkowania i usuwania produktu poza ruchem pojazdu. Nie uwzględnia to częściowo wysokich poziomów emisji zwłaszcza w przypadku produkcji pojazdów na akumulatory elektryczne, a z drugiej strony nie bierze pod uwagę faktu, że przy produkcji neutralnych pod względem emisji CO₂ paliw syntetycznych wykorzystuje się CO₂ pochodzący z atmosfery lub niemożliwe do uniknięcia gazy spalinowe, które w przeciwnym razie zostałyby wprowadzone do atmosfery, a spalanie jedynie ponownie uwalnia ten CO₂ związany podczas produkcji.